

ler maskerer landinger af fisk, der er fisket og landet i strid med reglerne i EU-regelsættet og nationale fiskeriregler.

Det afgørende element i det regelsæt om bevilling, der videreføres, er, at bevilling udstedes til personer og virksomheder, der opfylder kravene i § 88 og som ikke ved deres tidligere adfærd har udvist forhold, der giver grund til at antage, at de pågældende ikke vil drive virksomheden på forsvarlig måde. Bevillingen kan tilbagekaldes, hvis bevillingshaveren ved sin drift af virksomheden tilsidesætter regelsættet. I bemærkningerne til de enkelte bestemmelser er der gjort nærmere rede for dette, jf. navnlig § 92, om nægtelse af bevilling og § 95, om tilbagekaldelse af bevilling.

De særlige bestemmelser om bevilling gælder for førstegangsomsættere af fisk, da dette omsætningsled er helt centralt i forbindelse med, at fangsten overdrages til videre anvendelse. Som led i overholdelse af regelsættet om fiskeriet og korrekt registrering af fangster, er præcise oplysninger om omsætning m.v. i første omsætningsled derfor afgørende.

I de kontrol- og registreringssystemer, der er bygget op i henhold til Rådets Forordning af 12. oktober 1993 (2847/93/EØF) med senere ændringer om indførelse af en kontrolforordning under den fælles fiskeripolitik og i henhold til de nationale regler, er førstegangsomsætterens indberetning af fisken til myndighederne afgørende for registrering af fangsten. Indberetningssystemet er baseret på en nøjagtigt indberetning fra førstegangsomsætteren. Indberetningen sammenholdes med fiskerens logbogsindberetning ved myndighederens opgørelse over fangsterne.

Med henblik på kontrol af overholdelse af lovens regler og EF-retsakter på fiskeriets område, kan der som hidtil dels gennem konkrete påbud og dels gennem regler, der udstedes i bekendtgørelsesform, stilles krav om særlig dokumentation m.v. også fra ethvert senere led i omsætningen, jf. § 121, stk. 2 og fra bevillingshavere uden fast forretningssted i Danmark, jf. § 121, stk. 3.

Til § 86

Bestemmelsen fastlægger i stk. 1 hvilke typer af virksomhed, der er omfattet af kravet om bevilling til omsætning m.v. af fisk i første omsætningsled. Disse svarer til de former for virksomhed, som er omfattet af førstegangsomsætningsloven. Bestemmelsen indeholder i stk. 2 og 3 i overensstemmelse med praksis en præcisering af lovteksten.

Det skal udtrykkeligt bemærkes, at udtrykket "omsætning m.v." som hidtil også omfatter andet end det egentlige køb af fisk, jf. definitionen i forslaget § 3,

nr. 4. Definitionen omfatter både forhandling, opbevaring, behandling, erhvervelse, modtagelse, overdragelse og import/eksport af og samhandel med fisk. Dvs. at en række omsætningsformer er omfattet af bestemmelsen, f.eks. auktionsvirksomhed, kommissionsforhold, agentforhold, samlecentraler, sorteringsvirksomhed, importvirksomhed og diverse former for virksomhed, der involverer modtagelse og opbevaring af fisk. Når disse handlinger udøves af personer og virksomheder i første omsætningsled, er der krav om bevilling. Dog er transportører som udgangspunkt ikke omfattet af pligten til bevilling, jf. bemærkningerne til stk. 3.

I stk. 2 er indsat en ny bestemmelse, som i overensstemmelse med praksis præciserer, at der vedrørende det samme parti fisk kan være flere bevillingspligtige personer og virksomheder. Det er fundet mest hensigtsmæssigt klart at præcisere dette i lovteksten. Bestemmelsen er f.eks. møntet på de situationer, hvor en opkøber telefonisk har erhvervet et parti fisk, som så bringes til opbevaring i et frysehus på kajen, inden fisken transportereres til et senere omsætningsled. I disse situationer har Fødevarerministeriet efter de gældende regler stillet krav om bevilling også til virksomheder, som fysisk opbevarer fisken, uanset at omsætning formelt set er gennemført.

I stk. 3 er det fastlagt, at personer og virksomheder, som transporterer fisken efter landing som udgangspunkt ikke omfattet af bevillingspligten. Dog kan ministeren fastsætte regler om eller i konkrete situationer påbyde, at også transportører af kontrolmæssige hensyn skal have bevilling. Dette hænger sammen med, at en meget væsentlig kontrolmulighed går tabt, hvis ikke der kan kræves indberetning om fiskens art og mængde fra det sted, hvor den fysisk befinder sig. Det er indtrykket, at en væsentlig del af de ulovligheder, som finder sted i forbindelse med ulovlig omsætning af fisk, er mulige, når fisken f.eks. losses direkte fra fartøjet og op i en lastbil, som herefter transporterer fisken til et senere omsætningsled. Det skal endvidere bemærkes, at ministeren derudover efter § 121, stk. 2, har mulighed for at fastsætte regler for alle omsætningsled, herunder også transportører om dokumentation for, at et parti fisk som opbevares eller transporteres mv., er fanget eller omsat i overensstemmelse med fiskerilovgivning.

Stk. 4 viderefører bestemmelsen i omsætningslovens § 2, stk. 2, således at de fiskere, som afsætter deres fangster direkte til forbrugere eller eksport, herunder samhandel indenfor Fællesskabets grænser, kan omfattes af kravet om bevilling. Det samme gælder personer eller virksomheder, som opdrætter fisk.